

R OMÂNIA
TRIBUNALUL TIMIŞ
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 1659/30/2018

SENTINȚA CIVILĂ NR. 1417
Şedința publică din data de 10.10.2018
Completul compus din:
PREȘEDINTE: MĂDĂLINA JEBELEAN
Grefier: ANDREEA PAȘCALĂU

S-a luat în examinare acțiunea formulată de reclamantul SINDICATUL LIBER AL SALARIATILOR DIN PRIMĂRIA MUNICIULUI TIMIȘOARA ȘI DIN SERVICIILE PUBLICE AFLATE ÎN SUBORDINEA CONSILIULUI LOCAL AL MUNICIULUI TIMIȘOARA, în reprezentarea membrilor de sindicat, în contradictoriu cu părății PRIMARUL MUNICIULUI TIMISOARA - INSTITUTIA PRIMARULUI și UNITATEA ADMINISTRATIV TERITORIALA MUNICIUL TIMISOARA, având ca obiect litigiu privind funcționarii publici (Legea Nr.188/1999).

Mersul dezbatelor și concluziile orale ale părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 26.09.2018, când, având în vedere dispozițiile art. 396 Cod procedură civilă și pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, instanța a amânat pronunțarea pentru termenul de azi, când,

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra acțiunii de față, constată:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul acestei instanțe, sub nr. 1659/30/04.04.2018, reclamantul Sindicatul Liber al Salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din Serviciile Publice aflate în Subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara, în reprezentarea membrilor de sindicat, în contradictoriu cu părății Primarul Municipiului Timișoara - Instituția Primarului și Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul Timișoara, a solicitat instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună:

- obligarea părăților la emiterea unor noi dispoziții de salarizare individuale (privind salariile de bază și sporurile), aferente perioadei 09.04.2015-31.07.2016, în termen de cel mult 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătoarești dispoziții care să respecte: prevederile imperitive ale art. 1 alin 5¹ din OUG nr. 83/2014, așa cum a fost aprobat cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015 și Decizia nr. 23/2016 a ÎCCJ privind interpretarea și aplicarea art. 1 alin 5¹;

- obligarea părăților ca, în termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătoarești, să recalculeze, să aloce și să plătească membrilor de sindicat reclamanți sumele de bani, reprezentând diferențele salariale aferente perioadei 09.04.2015 - 31.07.2016, adică diferențele dintre salariile stabilite conform art. 1 alin 5¹ din OUG nr. 83/2014 aprobată prin Legea nr. 71/2015, și salariile efectiv încasate în acea perioadă;

- obligarea pârăților la actualizarea sumelor calculate (conform capetelor de cerere nr. 1 și nr. 2) cu indicele de inflație și dobânda legală aferentă, de la data scadenței fiecărei sume și până la data plății efective, în același termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătoarești;

- obligarea pârăților la comunicarea actelor individuale din care să rezulte: nivelele maxime de încadrare, conform art. 1 alin 5¹ sumele individuale calculate și actualizate/indexate, precum și algoritmii de calcul, în același termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătoarești;

- obligarea pârăților la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii formulate, reclamantul a susținut următoarele :

În fapt, membrii de sindicat sunt funcționari publici în cadrul instituției pârâte, ordonatorul principal de credite (inclusiv pentru plata drepturilor salariale) fiind Primarul Municipiului Timișoara. La data de 09.04.2015 a intrat în vigoare Legea nr. 71/2015 (pentru aprobarea OUG nr. 83/2015), lege prin care a fost introdus art. 1 alin 5¹. Astfel, odată cu intrarea în vigoare a acestui text de lege s-a creat o obligație imperativă pentru instituțiile și autoritățile publice, implicit pentru ordonatorii principali de credite ai acestora, de a pune în acord salariile aflate în plată la data de 09.04.2015 cu textul de lege menționat. Concomitent s-a creat și dreptul corelativ al salariaților care aveau un nivel al salariilor de bază și al sporurilor mai mic decât cel stabilit la nivelul maxim, în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice, pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, de a fi salarizați la acest nivel maxim, dacă își desfășoară activitatea în aceleși condiții. Scopul legiuitorului parlamentar a fost eliminarea diferențelor salariale rezultate, în anumite cazuri, în urma aplicării Legii nr. 284/2010 și eliminarea discriminărilor salariale existente între persoane care ocupă aceleși funcții, în aceleși condiții de studii și vechime, în cadrul aceleiasi instituții sau autorități publice. De altfel, la scurt timp după intrarea în vigoare a Legii nr. 71/2015, Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și persoanelor Vârstnice, în comun cu Ministerul Finanțelor Publice, au transmis tuturor instituțiilor și autorităților publice vizate, „Nota nr. 874/02.06.2015 privind aplicarea prevederilor Legii nr. 71/2015...”, cu referire explicită și cu indicarea art. 1 alin 5¹ prin care atenționa: „În contextul în care prevederile sus menționate nu se vor aplica personalului din toate instituțiile și autoritățile publice, se va crea o discriminare salarială ... care va genera procese în instanță care vor fi câștigate de salariați și vor duce la plata acestor drepturi actualizate la data plății cu rata inflației, precum și a cheltuielilor de judecată aferente.”. Cu toate acestea, pârății nu au pus în aplicare, pentru perioada 09.04.2015 - 01.08.2016 dispozițiile Legii nr. 71/2015, respectiv dispozițiile textului nou introdus art. 1 alin 5. Pârății au făcut încadrările conforme cu acest text de lege mult mai târziu: adică după 16 luni, respectiv, începând cu 01.08.2016, prin următoarele acte administrative:

- Dispoziția nr. 889/26.07.2016 (aplicabilă salariaților din aparatul de specialitate al primarului Municipiului Timișoara și din serviciile publice fără personalitate juridică aflate în subordinea CLMT);

- Dispoziția nr. 36/22.08.2016 (aplicabilă salariaților din Direcția de Evidență a Persoanelor).

Au mai arătat că, fiecare dintre cele două dispoziții conține câte o Anexă în care sunt nominalizați toți salariații cărora li s-au calculat/stabilit salariile la nivelul maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație și vechime în funcție sau în specialitate. În acest sens, au solicitând instanței să constate că, din cercetarea celor două Anexe, rezultă că toți membrii de sindicat reclamanți sunt nominalizați. Însă, respectivele încadrări și majorări salariale trebuiau făcute începând cu o data mult anterioară, respectiv cu data pe 09.04.2015 (la intrarea în vigoare a Legii nr. 71/2015). Mai mult, raportat la capetele de cerere din prezenta acțiune, pârății pot cuantifica/calcula cu ușurință diferența de drepturi salariale pe care reclamanții le solicită deoarece au la îndemână: salariile lunare din perioada 09.04.2015 - 01.08.2016,

salariile stabilite la nivelul maxim începând cu 01.08.2016 și coeficienții de inflație (care se comunică de către Institutul Național de Statistică) și dobânda legală (care se comunică de Banca Națională a României). Cu toate acestea, părății au refuzat să calculeze și să plătească diferențele salariale aferente respectivei perioade 09.04.2015-01.08.2016. Ori, datorită acestui refuz, un număr mare de colegi din cadrul Primăriei Municipiului Timișoara au formulat mai multe acțiuni în justiție, iar practica judiciară a Tribunalului Timiș și a Curții de Apel Timișoara este unitară, în sensul că aceste instanțe au dat câștig de cauză salariașilor reclamanți.

Totodată, reclamantul a menționat că prezenta acțiune nu este o acțiune în anularea unui act administrativ, ci este o acțiune întemeiată pe prevederile art. 8 alin 1, teza a II-a din Legea nr. 554/2004, întrucât membrii de sindicat reclamanți se consideră vătămași într-un drept sau interes legitim, prin refuzul nejustificat al părăților de soluționare a unei cereri, precum și refuzul de efectuare a unei operațiuni administrative, necesare pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim. Astfel, având în vedere Decizia nr. 9/2017 (recurs în interesul legii) ÎCCJ, reclamantul a arătat că pentru obținerea/valorificarea drepturilor pe care le solicită nu era și nu este necesară procedura prealabilă. Cu toate acestea, membrii de sindicat reclamanți au formulat două plângeri prealabile, încercând să rezolve pe cale amiabilă cererile, având în vedere și faptul că părății au pierdut toate procesele având același obiect. Mai mult, deși toate celelalte acțiuni, formulate de salariați, au fost admise, părății continuă să se opună, cu aceleași argumente, lipsite de suport legal și ignorând puterea lucrului judecat a hotărârilor judecătoarești definitive, pronunțate în celelalte dosare.

Cu privire la starea de drept din prezenta acțiune, reclamantul a considerat că, în concordanță cu practica judiciară unitară a Tribunalului Timiș, a Curții de Apel Timișoara, precum și în concordanță cu Decizia nr. 23/2016 a ÎCCJ, în situația în care, în cadrul unei autoritați publice, doi sau mai mulți angajați care își desfășoară activitatea în aceleași condiții, au ajuns să fie salariați în mod diferit, atunci acela (aceia) care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mic decât cel stabilit la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autoritați publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație va fi salarizat la nivelul maxim, ca efect al art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, astfel cum a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015. Rezultă deci că, deși legiuitorul instituie principiul menținerii în anul 2015 a drepturilor salariale *lato sensu* la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2014, totuși, în vederea înlăturării discriminărilor în salarizare, intervine activ prin acordarea, în beneficiul angajatului salarizat la un nivel inferior, a dreptului de a fi salarizat la nivelul maxim. În acest sens, reclamantul a invocat considerentele și dispozitivul deciziei nr. 23/2016 pronunțată de ÎCCJ (completul pentrudezlegarea unor chestiuni de drept) - decizie obligatorie potrivit art. 521 alin 3 din Codul de procedură civilă.

Referitor la termenul de 10 zile, calculat de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătoarești, pentru obligațiile impuse de către această instanță, reclamantul a invocat dispoziții legale prevăzute de art. 448 alin 1 oct. 2 și alin 2 din NCPC și art. 24 alin 1 din Legea nr. 554/2004 (actualizată) și a solicitat instanței să aibă în vedere marja de timp rezultată din coroborarea celor două texte de lege și să stabilească un termen pe 10 zile care să curgă de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătoarești. De asemenea, reclamantul a arătat că, în ipoteza admiterii acțiunii, în opinia sa, intervalul de timp dintre data pronunțării hotărârii primei instanțe și data la care s-ar împlini termenul de 10 zile după rămânerea definitivă a hotărârii, reprezintă un interval de timp suficient de mare pentru ca părății să efectueze operațiunile administrative care ar putea fi stabilite de instanță.

Referitor la capătul al treilea capăt de cerere reclamantul a arătat că, sunt incidente următoarele dispoziții legale: art. 1535 alin 1 din Codul Civil; art. 1489 alin 1 din Codul Civil; art. 1 alin 3 și art. 2 din OG nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și

penalizatoare. Totodată, a precizat că, doctrina a statuat că daunele moratorii sunt intrinsec legate de instituția răspunderii civile, sunt determinate "a posteriori" și depind de durata întârzierii, iar, dobândă legală este determinată "a priori", independent de faptul neexecutării culpabile a obligației.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe prevederile: art. 194 C.civ; art. 1 alin 5¹ din OUG nr. 83/2014 aprobată prin Legea nr. 71/2015; art. 8 alin 1, teza II, din Legea nr. 554/2004; Decizia nr. 9/2017 a ÎCCJ (recurs în interesul legii); art. 2 alin 1 lit. n) din Legea nr. 554/2004; Nota nr. 874/02.06.2015 emisă de MMFPSPV și MFP; Decizia nr. 23/2016 a ÎCCJ; art. 521 alin 3 NCPC; art. 448 alin 1 pct. 2 și alin 2 din NCPC; art. 24 alin 1 din Legea nr. 554/2004; art. 1535 alin își art. 1489 din Codul Civil; OG nr. 13/2011.

La data de 09.05.2018 părății au formulat întâmpinare prin care, în principal, au invocat excepția lipsei calității procesuale pasive a Primarului Municipiului Timișoara în ceea ce îi privește pe angajații Direcției de Evidență a Persoanelor Timișoara (Despa Dorina, Dolga Valerica, Duțescu Paul Constantin, Ghenciu Cornelia, Matesescu Stana, Munteanu Iosefina Antoneta Carmen, Munteanu Mirel Florin, Pantei Lorena Camelia, Szabo Mihai Zoltan, Tărciatu V. Vasile și Tecu Constanța) motivat de faptul că la data de 09.04.2015, data intrării în vigoare a Legii nr.71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr.83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și pe întreaga perioada care face obiectul prezentei cereri de chemare în judecată nu au avut un raport de serviciu cu Primarul Municipiului Timișoara, ci cu Directorul executiv al Direcției de Evidență a Persoanelor. Totodată, au învaderat instanței faptul că prin HCLMT nr. 165 din 08.05.2017 privind modificarea Organigramei și Statului de Funcții pentru aparatul de specialitate al Primarului Municipiului Timișoara, serviciul public Direcția de Evidență a Persoanelor Timișoara s-a reorganizat ca direcție în cadrul aparatului de specialitate al Primarului. În urma apariției OUG nr. 20/2016, Serviciul Resurse Umane din cadrul instituției părăte, s-a procedat la aplicarea actului indicat și astfel a fost emisă Dispoziția Primarului nr. 889/26.07.2016 potrivit căreia începând cu data de 01 august 2016, personalul din cadrul aparatului de specialitate al Primarului Municipiului Timișoara și din serviciile publice fără personalitate juridică din subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara, plătit din fonduri publice care beneficiau de un quantum al salariilor de bază mai mic decât cel stabilit la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/treapta, gradajie, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, este salarizat la nivelul maxim al salariului de baza, dacă, își desfășoară activitatea în aceleasi condiții. În acest sens, părății au solicitat instanței să aprecieze acțiunea reclamanților ca rămasă fără obiect.

Pe fondul cauzei, au învaderat instanței că prevederile art. 1 alin. 1 și 2 din OUG 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice statusează: „(1) În anul 2015, quantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2014 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleasi condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.

(2) În anul 2015, quantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2014, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleasi condiții.”

Toate aceste prevederi au fost completate prin Legea nr.71/2015 potrivit cărora: „(5¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celealte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un cuantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treapta și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”. Prin Legea nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice legiuitorul a identificat care sunt instituțiile și autoritățile publice al căror personal este salarizat la același nivel cu personalul din aparatul de lucru al Parlamentului, respectiv: aparatul de lucru al: Parlamentului României, Administrației Prezidențiale, Înaltei Curți de Casație și Justiție, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Curții Constituționale, Consiliului Legislativ, Consiliului Concurenței, Curții de Conturi, Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, Guvernului și ministerelor, Avocatului Poporului, Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, Consiliului Național al Audiovizualului, Agenției Naționale de Presă AGERPRES, Consiliului Economic și Social, Autorității Electorale Permanente, altor organe centrale de specialitate. Astfel, părății au solicitat instanței să aprecieze că demersul reclamanților excede cadrului legal stabilit prin OUG nr. 83/2014 aprobată prin Legea nr. 71/2015, atâtă timp cât prin Legea nr. 284/2010 legiuitorul a precizat în mod clar instituțiile cărora le sunt aplicabile prevederile art. 5¹ din Legea nr.71/2015, iar aparatul de specialitate al Primarului nu face parte din ele, personalul aparatului de specialitate al Primarului nefind salarizat la același nivel cu personalul din cadrul aparatului de lucru al Parlamentului.

În ceea ce privește modul de determinare a salariului bază maxim la care se raportează reclamanții, părății au arătat că, în opinia lor, se impun unele precizări deoarece legiuitorul prevede ca egalizarea să se raporteze la persoane ce își desfășoară activitatea în aceleași condiții, aspect ce poate fi confirmat sau infirmat doar de către Serviciul personal din cadrul instituției. În prezent, ca urmare a tuturor modificărilor legislative salariile de bază cuprind în conformitate cu prevederile art.30 Legii nr.330/2009 toate sporurile inclusiv sporul de vechime. Actele normative care au urmat nu au făcut decât să diminueze sau să majoreze salariul de bază astfel determinat. Făcând calculul în maniera invocată de reclamanți, ar rezulta că se calculează sporul de vechime la un salariu de bază care include sporul pentru condiții vătămoare și indemnizația de dispozitiv. Mai mult salariul maxim aferent funcție de consilier juridic, clasa I, gradul profesional superior include și valoarea medie prevăzută de art. 14 din Legea nr.285/2010, iar potrivit prevederilor art.5 alin 4 din OUG 57/2015 și, respectiv, art.3 din OUG 83/2014 „indemnizațiile, compensațiile, sporurile, majorările salariilor de bază prin acordarea de clase de salarizare suplimentare și alte drepturi acordate potrivit actelor normative în vigoare se stabilesc fără a lua în calcul drepturile incluse în salariul de bază conform prevederilor art. 14 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.”. Prin urmare, salariul luat drept etalon este greșit determinat și nu poate fi luat în considerare ca atare. Reclamanții au salariul stabilit în conformitate cu art. 30 din Legea nr. 330/2009, astfel că în noul salar de bază stabilit începând cu data de 01.01.2010 este cuprins cuantumul sporului de vechime de care beneficia fiecare la 31 decembrie 2009, și, doar ulterior acestei date, acordarea gradațiilor corespunzătoare modificării tranșei de vechime în muncă prin acordarea de clase suplimentare multiplicate cu procentul prevăzut la art. 10 alin. 5 din Legea nr. 284/2010 de 2,5% se aplică la salariul astfel stabilit.

Față de cele expuse, părății au solicitat instanței să aprecieze că determinarea salariului de bază de către reclamanți în acțiunea de chemare în judecată este incorrectă și neconformă ea

neînând cont de faptul că fiecare statut profesional, fiecare „familie ocupațională”, fiecare instituție, chiar fiecare post are specificul său pe de-o parte, iar pe de altă parte dreptul la un procent al unui anumit spor (de exemplu, spor de vechime sau gradație) se dobândește pe măsura trecerii timpului, nefiind însă un drept câștigat pentru cei care nu îndepliniseră această vechime la data intrării în vigoare a noii legi. În concluzie, au solicitat instanței respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată, nefondată.

În drept întâmpinarea a fost întemeiată pe dispozițiile OUG nr. 83/2014 aprobată prin Legea nr. 71 /2015, Legii nr. 284/2010, Legii nr. 330/2009.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În fapt, reclamanții au calitatea de funcționari publici în cadrul instituției părăte Primăria Mun. Timișoara, instituție aflată în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara.

În temeiul art. 248 alin.1 NCPC, instanța are a se pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și a celor de fond care fac inutilă, în tot sau în parte, administrarea de probe ori, după caz, cercetarea în fond a cauzei.

În ceea ce privește excepția lipsei calității procesuale pasive a părâtului Primarul Mun. Timișoara pentru o parte dintre reclamanți, Tribunalul nu își va însuși susținerea conform căreia acesta nu deține calitate procesuală în prezentul demers jurisdicțional motivat de împrejurarea că în perioada de referință aceștia au funcționat în cadrul Direcției de Evidență a Persoanelor Timișoara, deoarece această direcție este apartenență Primăriei Mun. Timișoara, Primarul fiind ordonator de credite, astfel că devine irelevant în speță că în perioada respectivă se aflau în subordinea conducerii asigurate de direcția antementionată.

Începând cu data de 01.08.2016, reclamanții au fost încadrați conform art. 1 alin. 5 ind. 1 din Legea nr. 71/2015 de aprobată a OUG nr. 83/2015.

În cuprinsul acestor decizii s-a precizat funcția, clasa, gradul, gradația, clasa de salarizare, stabilite la nivelul maxim din cadrul instituției, precum și salariul de bază brut lunar, rezultat în urma încadrării la nivelul maxim.

Reclamanții consideră că se impune aplicarea, în beneficiul lor, a dispozițiilor art. 1 alin. 5 ind. 1 din Legea nr. 71/2015 de aprobată a OUG nr. 83/2015 și pentru perioada anterioară, respectiv perioada cuprinsă între 09.04.2015 – 01.08.2016, solicitând obligarea părâtilor la emiterea unor noi dispoziții de salarizare individuale aferente perioadei respective, precum și obligarea lor la calcularea și plata diferențelor salariale, actualizate cu indicele de inflație și dobânda legală aferentă.

Tribunalul constată că, atât prin răspunsul la plângerea prealabilă introdusă de reclamanți, cât și prin întâmpinările depuse de instituțiile părăte, acestea și-au exprimat explicit refuzul de soluționare favorabilă a cererii reclamanților, invocând în esență că art. 1 alin. 5 ind. 1 din OUG nr. 83/2014 nu se aplică în cauză.

Potrivit dispozițiilor art. 1 alin. 1 și art. 8 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, se poate adresa instanței de contencios administrativ și persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, prin refuzul nejustificat de soluționare a unei cereri (act administrativ asimilat, conform art. 2 alin. 2 din lege).

Tribunalul reține, că potrivit art. 2 alin. 1 lit. i) din Legea nr. 554/2004 prin *refuz nejustificat* de a soluționa o cerere se înțelege "exprimarea explicită, cu exces de putere, a voinei de a nu rezolva cererea unei persoane; este asimilată refuzului nejustificat și nepunerea în executare a actului administrativ emis ca urmare a soluționării favorabile a cererii sau, după caz, a plângerii prealabile", iar conform art. 2 alin. 1 lit. n) din Legea nr. 554/2004 prin *exces de putere* se înțelege "exercitarea dreptului de apreciere al autorităților publice prin încălcarea limitelor competenței prevăzute de lege sau prin încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor".

Analizând legalitatea și temeinicia pretențiilor reclamanților, Tribunalul observă, că potrivit art. 1 din OUG nr. 83/2014 „(1) În anul 2015, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2014, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.

(2) În anul 2015, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2014, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții”. Conform art. 1 alin. 5 din același act normativ, “prin excepție de la prevederile alin. 1 și 2, în anul 2015 personalul din cadrul sistemului public sanitar și sistemului public de asistență socială beneficiază de drepturile salariale stabilite conform prevederilor OUG nr. 70/2014 privind salarizarea personalului din cadrul sistemului public sanitar și sistemului public de asistență socială în anul 2015”.

Ulterior, la data de 09.04.2015 a intrat în vigoare Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea OUG nr. 83/2014 (publicat în M. Of. nr. 233 din 6 aprilie 2015), prin care s-a introdus alin. 5¹ la art. 1, cu următorul conținut: „prin excepție de la alin. 1 și 2, personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celealte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un cuantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

Din interpretarea acestor texte de lege, instanța reține că voința legiuitorului a fost de a stabili că, în cursul anului 2015, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2014, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții, cu excepția personalului din aparatul de lucru al Parlamentului și din celealte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, care beneficiază de un cuantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, și care va fi salarizat la nivelul maxim, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Astfel, prin legea nr. 71/2015 s-a creat posibilitatea legală ca personalul încadrat în instituțiile și autoritățile publice, care avea un nivel al salariului de bază și al sporurilor mai mic decât cel stabilit la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, să fie salarizat la acest nivel maxim, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții, eliminându-se astfel diferențele salariale rezultate, în anumite cazuri, în urma aplicării Legii nr. 284/2010, voința legiuitorului fiind aceea de a elibera discriminările salariale existente între persoane care ocupă aceleși funcții, în aceleași condiții de studii și vechime.

Această concluzie se desprinde și din Nota nr. 874/02.06.2015 privind aplicarea prevederilor Legii nr. 71/2015 pentru aprobarea OUG nr. 893/2014 emisă de Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și de Ministerul Finanțelor

Publice, potrivit căreia dispozițiile acestei legi trebuie să se aplique personalului din toate instituțiile și autoritățile publice.

Având în vedere că voința legiuitorului a fost aceea de a elimina discriminările salariale existente între persoane care ocupă aceleași funcții, în aceleași condiții de studiu și vechime, Tribunalul constată ca fiind nejustificate apărările părăților în sensul că eliminarea unor atare discriminări s-ar aplica doar anumitor categorii de personal, nu și reclamanților în calitate de funcționari nou-încadrați sau promovați, apărări întemeiate pe art. 5 alin. 3 din OUG nr. 83/2014. În aceste condiții, refuzul părăților de a aplica în privința reclamanților prevederile art. 1 alin. 5 ind. 1 din OUG nr. 83/2014 (modificat prin Legea 71/2015) apare ca fiind unul nejustificat, în sensul art. 2 alin. 1 lit. i) din Legea nr. 554/2004.

Constatând că reclamanții au calitatea de funcționari publici în cadrul unei autorități /instituții publice, fără ca legea să facă vreo distincție, Tribunalul apreciază că reclamanților le sunt aplicabile dispozițiile art. 1 alin. 5 ind. 1 din OUG nr. 83/2014 (modificat prin Legea 71/2015). Funcționarii publici sunt îndreptățiti să beneficieze de recalcularea salariului în conformitate cu dispozițiile legii nr. 71/2015, de la data la care au intrat în vigoare dispozițiile acestui act normativ - 09.04.2015, drepturile salariale stabilite ulterior acestei date trebuind să fie la nivelul maxim existent în instituția respectivă pentru aceleași condiții de încadrare.

Perioada pentru care nu li s-a recunoscut reclamanților dreptul la un salariu de bază stabilit la nivel maxim pentru aceeași funcție și aceeași vechime este 09.04.2015 – 31.07.2016. Dreptul reclamanților pentru această perioadă este confirmat prin Decizia nr. 23/26.09.2016 a Înaltei Curți – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Potrivit Deciziei : ”În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5^a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, sintagma „salarizat la același nivel” are în vedere personalul din cadrul aparatului de lucru al Parlamentului, personalul din cadrul Consiliului Concurenței, al Curții de Conturi, precum și din cadrul celorlalte autorități și instituții publice enumerate de art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare; nivelul de salarizare ce va fi avut în vedere în interpretarea și aplicarea aceleiași norme este cel determinat prin aplicarea prevederilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul aceleiași autorități sau instituții publice.”

În consecință, în temeiul art. 18 din Legea nr. 554/2004 coroborat cu art. 109 din Legea nr. 188/1999, Tribunalul va admite acțiunea și va dispune obligarea paraților la emiterea unor noi dispoziții de salarizare individuale, în termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii, privind încadrarea reclamanților pentru perioada 09.04.2015 - 31.07.2016, la nivelul salariului maxim aferent funcției, treptei, gradului și gradației deținute de reclamanți, conform art. 1 alin. 5 ind. 1 din O.U.G. nr. 83/2014 aprobată prin Legea nr. 71/2015.

De asemenea, în temeiul art. 1516, 1531 Noul Cod Civil (Legea 287/2009), OG 13/2011, ținând cont și de Decizia nr. 2 din 17 februarie 2014 pronunțată de Î.C.C.J., (recurs în interesul legii), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 411 din 3 iunie 2014, în vederea reparării integrale a prejudiciului produs reclamanților, Tribunalul va dispune obligarea paraților ca, în termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii, să calculeze, să aloce și să plătească reclamanților diferențele salariale aferente perioadei 09.04.2015 - 31.07.2016 (adică diferențele dintre salariile stabilite conform art. 1 alin. 5 ind. 1 din O.U.G. nr. 83/2014 și salariile efectiv încasate în acea perioadă), drepturi salariale ce urmează a fi actualizate – în același termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a

hotărârii - cu indicele de inflație și dobânda legală aferentă, de la data scadentei fiecărei sume și pana la data platii efective.

Se va dispune și obligarea părăților ca, în termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii, să comunice reclamanților actele administrative individuale din care să rezulte nivelurile maxime de încadrare conform art. 1 alin. 5 ind. 1 din O.U.G. nr. 83/2014, sumele individuale reprezentând drepturi salariale calculate și actualizate/indexate, precum și modul de calcul al respectivelor sume de bani.

Ca urmare a admiterii acțiunii, constatând culpa procesuală a părăților, se va dispune obligarea lor la plata către reclamanți a sumei de 3500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTĂRÂȘTE**

Respinge excepția lipsei calității procesuale pasive a Primarului Municipiului Timișoara.

Admite acțiunea formulată de reclamantul Sindicatul Liber al Salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din Serviciile Publice aflate în Subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara, cu sediul procedural ales în Timișoara, b-dul C.D. Loga, nr. 1, jud. Timiș, în reprezentarea membrilor de sindicat Alexandrescu Diana Lavinia, Banda Silvia, Bălașa Lucia, Birda Victor Cătălin, Burtic Pascu Ioan, Buzilă Nicoleta, Calotescu Ioana Viorica, Catana Andreea Floriana, Ciaca Vasile Florin Alexandru, Ciobanu Nina, Crăciunescu Marcel Călin, Damian Adrian Ionuț, Dăneț Carmen Elena, Dubleș Victoria Slavița, Dumitru Viola, Ghiurcan Cristina, Giulian Loredana Elena, Giurgiev Diana Nicoleta, Ivașcu Marius Viorel, Josan Cristian, Lucuț Marinela, Nagy Mariana, Neamții Mihaela, Nica Diana Mihaela, Nyari Ciprian Stefan, Oancea Daciana Liana, Peța Crina, Petre Zlatiborca, Pintea Alexandra, Pirsak Gina, Pirsak Ioan, Pîrva Florin, Pîrvu Liliana, Popescu Mihaela Petronela, Racolța Oana Mihaela, Sava Monica Corina, Sârbu Antonela Mioara, Semen Anton Pantelică, Tischer Elena, Trapcea Călina Sofia, Ursu Paul Sebastian și Vălean Dorica Mirela, Despa Dorina, Dolga Valerica, Dutescu Paul Constantin, Ghenciu Cornelia, Matesescu Stana, Munteanu Iosefina Antoneta Carmen, Munteanu Mirel Florin, Pantel Lorena Camelia, Szabo Mihai Zoltan, Tărciatu V. Vasile și Tecu Constanța, în contradictoriu cu părății Primarul Municipiului Timișoara - Instituția Primarului și Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul Timișoara, ambii cu sediul în Timișoara, b-dul C.D. Loga, nr. 1, jud. Timiș, având ca obiect litigiu privind funcționarii publici.

Obligă părății ca, în termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii, să emită noi dispoziții de salarizare individuale, privind încadrarea reclamanților pentru perioada 09.04.2015 - 31.07.2016, la nivelul salariului maxim aferent funcției, treptei, gradului și gradației deținute de reclamanți, conform art. 1 alin. 5 ind. 1 din O.U.G. nr. 83/2014 aprobată prin Legea nr. 71/2015.

Obligă părății ca, în termen de 10 zile de la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri, să calculeze, să aloce și să plătească reclamanților diferențele salariale aferente perioadei 09.04.2015 - 31.07.2016 (adică diferențele dintre salariile stabilite conform art. 1 alin. 5 ind. 1 din O.U.G. nr. 83/2014 și salariile efectiv încasate în acea perioadă), drepturi salariale ce urmează a fi actualizate – în același termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii - cu indicele de inflație și dobânda legală aferentă, de la data scadentei fiecărei sume și pana la data platii efective.

Obligă părății ca, în termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii, să comunice reclamanților actele administrative individuale din care să rezulte nivelurile maxime de încadrare conform art. 1 alin. 5 ind. 1 din O.U.G. nr. 83/2014, sumele individuale

reprezentând drepturi salariale calculate și actualizate/indexate, precum și modul de calcul al respectivelor sume de bani.

Obligă părății la plata către reclamanți a sumei de 3500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, care se va depune la Tribunalul Timiș.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței astăzi, 10 octombrie 2018.

PREȘEDINTE
MĂDĂLINA JEBELEAN

Red. M.J./10.10.2018
A.P./5 ex./ 25.10.2018

GREFIER
ANDREEA PAŞCALĂU

A handwritten signature consisting of a stylized "A" and "P" followed by a cursive name.

R O M Â N I A
TRIBUNALUL TIMIŞ
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 1659/30/2018

ÎNCHEIERE
Şedința publică din data de 26.09.2018
Completul compus din:
PREȘEDINTE: MĂDĂLINA JEBELEAN
Grefier: ANDREEA PAŞCALĂU

S-a luat în examinare acțiunea formulată de reclamantul SINDICATUL LIBER AL SALARIATILOR DIN PRIMĂRIA MUNICIULUI TIMIȘOARA ȘI DIN SERVICIILE PUBLICE AFLATE ÎN SUBORDINEA CONSILIULUI LOCAL AL MUNICIULUI TIMIȘOARA, în reprezentarea membrilor de sindicat, în contradictoriu cu părății PRIMARUL MUNICIULUI TIMISOARA - INSTITUTIA PRIMARULUI și UNITATEA ADMINISTRATIV TERITORIALA MUNICIUL TIMISOARA, având ca obiect litigiu privind funcționarii publici (Legea Nr.188/1999).

La apelul nominal făcut în ședința publică, se prezintă pentru reclamant dl consilier juridic Tiberiu Negrei, lipsind părății.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

După deschiderea dezbatelor s-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care, reprezentantul reclamantului depune la dosar delegație de reprezentare, precum și practică judiciară.

Instanța acordă cuvântul asupra competenței instanței de judecată.

Reprezentantul reclamantului apreciază că soluționarea acțiunii civile pendinte este de competență Tribunalul Timiș - Secția de Contencios Administrativ și Fiscal.

Potrivit disp. art.131 al. 1 coroborate cu disp. art. 95 pct. 4 Cod Procedură Civilă, aprobat prin Legea nr.134/2010, coroborat cu prevederile art. 109 din Legea nr. 188/1999 instanța constată că este competentă din punct de vedere general, material și teritorial să soluționeze cauza.

În continuare, instanța acordă cuvântul asupra probatoriu și cu privire la estimarea duratei cercetării procesului.

Reprezentantul reclamantului solicită încuiuîntarea probei cu înscrisurile depuse la dosar și estimează durata soluționării cauzei la un termen de judecată.

Instanța în temeiul art. 238 Cod Procedură Civilă, apreciază durata procesului la acest termen de judecată, sub rezerva neintervenirii unor împrejurări neprevăzute.

În temeiul dispozițiilor art. 258 Cod Procedură Civilă raportat la dispozițiile art. 255 Cod Procedură Civilă încuiuînteaază proba cu înscrisurile depuse la dosar, apreciind că proba este admisibilă potrivit legii și utilă soluționării cauzei.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, instanța acordă cuvântul cu privire la excepția lipsei calității procesuale pasive a Primarului Municipiului Timișoara, invocată prin întâmpinare, precum și pe fond.

Reprezentantul reclamantului solicită respingerea excepției invocate având în vedere motivele expuse pe larg în răspunsul la întâmpinare, dar și faptul că primarul are calitatea de ordonator principal de credite. Pe fondul acțiunii solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată, cu cheltuieli de judecată.

TRIBUNALUL

Având în vedere dispozițiile art. 396 noul Cod de procedură civilă, față de timpul scurt pentru deliberare și gradul de complexitate al cauzei.

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de **10.10.2018**.

Stabilește că pronunțarea hotărârii se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în sedință publică din 26 septembrie 2018.

**PRESEDINTE
MĂDĂLINA JEBELEAN**

A.P.26.09.2018

**GREFIER
ANDREEA PĂSCALĂU**